

УДК [811.161.2+811.512.161]’373.612.2

DOI <https://doi.org/10.32782/2522-4077-2025-214.2-30>

КОГНІТИВНО-КУЛЬТУРНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ МЕТАФОРИЧНИХ ОБРАЗІВ ТВАРИН У ТУРЕЦЬКОМУ ТА УКРАЇНСЬКОМУ МОВНОМУ ПРОСТОРАХ

COGNITIVE AND CULTURAL INTERPRETATION OF METAPHORICAL ANIMAL IMAGES IN THE TURKISH AND UKRAINIAN LINGUISTIC SPACES

Тімкова Т. М.,

orcid.org/0000-0002-1711-056X

*кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри тюркської філології*

Київського національного лінгвістичного університету

Пілик В. В.,

orcid.org/0000-0001-8987-8845

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри тюркської філології*

Київського національного лінгвістичного університету

Сіленко Н. В.,

orcid.org/0000-0003-0311-5471

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри тюркської філології*

Київського національного лінгвістичного університету

У статті здійснено порівняльне когнітивно-культурне дослідження зооморфних метафор у турецькій та українській мовах, що функціонують як засіб вербалізації етнічної картини світу турецького та українського етносу. Об'єктом аналізу виступають метафоричні найменування свійських тварин, які в переносному значенні позначають людину. Виокремлено 38 лексичних одиниць – по 18 з кожної мови, що репрезентують універсальні, унікальні, еквівалентні, еквівалентно-синонімічні, антонімічні та безеквівалентні зооморфізми. Основу дослідження становлять словникові дефініції, контекстуальні приклади з художніх творів, а також актуальні лінгвістичні концепції семантичного та культурного аналізу. Описано національно специфічне кодування образів тварин та стереотипізацію їх зоосемантики в межах мовної свідомості носіїв окремо турецької та української культур. Показано, що зооморфна метафора є важливим елементом мовної ідіоматичності, емоційно-оцінного забарвлення та концептуалізації людини через тваринний світ. З'ясовано, що метафоричне моделювання на основі тваринних ознак слугує відображенням колективної культурної пам'яті, актуалізує символічні архетипи, соціальні стереотипи та аксіологічні орієнтири етносу. Отримані результати демонструють глибоку інтеграцію зооморфних метафор у мовну картину світу, їх функціональну варіативність, емоційну маркованість і здатність до трансляції національних цінностей через мовні засоби. Перспективу дослідження становить розширення матеріалу шляхом включення назв інших тварин (не лише свійських) у турецькій та українській мовах для поглибленого зіставного аналізу когнітивно-культурних конотацій зоосемізмів.

Ключові слова: семантика, символічне значення, зооморфна метафора, лінгвокультура, турецька мова, українська мова.

The article presents a comparative cognitive-cultural study of zoomorphic metaphors in Turkish and Ukrainian, which function as a means of verbalizing the ethnic worldview of the respective communities. The analysis focuses on metaphorical names of domestic animals that, in figurative usage, denote human qualities. A corpus of 38 lexical units – 18 from each language – has been identified and categorized into universal, unique, equivalent, equivalently synonymous, antonymous, and non-equivalent zoomorphisms. The study is grounded in dictionary definitions, contextual examples from literary sources, and current linguistic theories of semantic and cultural analysis.

Special attention is paid to the national encoding of animal imagery and the stereotyping of zoosemantics within the linguistic consciousness of Turkish and Ukrainian speakers. Zoomorphic metaphor is shown to be a significant element of idiomaticity, evaluative expression, and person conceptualization through animal traits. Metaphorical modeling based on such traits reflects collective cultural memory, activates symbolic archetypes, social stereotypes, and the axiological framework of the ethnos.

The findings reveal the deep integration of zoomorphic metaphors into the linguistic worldview, highlighting their functional diversity, emotional connotation, and capacity to convey national values through linguistic means. Future research is expected to expand the material by including metaphorical representations of wild animals in both Turkish and Ukrainian, enabling deeper cross-cultural analysis of zoosemic connotations.

Key words: semantics, symbolic meaning, zoomorphic metaphor, linguoculture, Turkish language, Ukrainian language.

Постановка проблеми. Серед сучасних лінгвістичних досліджень особливий науковий інтерес викликають ті, що вивчають взаємозв'язок мови і культури через призму мовної свідомості носіїв тієї чи іншої мови.

Зіставний аналіз семантичних аспектів лексичних одиниць різних мов є предметом дослідження багатьох відомих вітчизняних та зарубіжних мовознавців.

Найважливішою фігурою мови, яка застосовує слова в переносному значенні, є універсальний засіб збагачення лексичного складу мови, метафора. Метафори мають досить різноманітну природу, вони можуть різнитися за ступенем своєї незвичайності та складності.

Зооморфна метафора є однією із універсальних моделей сприйняття та мовного позначення навколишньої дійсності та відображає зв'язки між понятійною сферою, що пов'язана з тваринним світом та іншими денотативними сферами. Універсальні та національні особливості зооморфних метафор, а також їх функціонування в мові дедалі частіше привертають увагу мовознавців з різних країн світу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню особливостей зооморфних метафор присвятили свої праці такі українські лінгвісти, як Т. Вершиніна, О. А. Войцева, Т. І. Гончаров, Н. Б. Дем'яненко, Л. Дробаха, І. Казимир, В. Каменська, Г. Л. Кривенко, О. Карпенко, Л. Миронюк, Ц. Огдонова, І. Устуньєр, О. В. Лазер-Паньків, О. І. Голубовська, Н. Лобур, Т. Ніколашина, Д. Ужченко та ін. Серед турецьких лінгвістів, що присвятили свої праці вивченню цієї проблематики слід згадати Ф. Дагабакана, А.Ш. Шенліка, А. Кескіна та багато ін.

Особливості зооморфних метафор та їх символіка у сучасній українській тюркології досі не були предметом наукових розвідок, отже вони потребують уваги мовознавців.

Об'єктом нашого дослідження виступають зооморфні метафори, що функціонують у системі сучасної турецької та української мов, у яких узагальнено знання й уявлення про світ тварин у проєкції на людину у мовних картинах світу турків та українців.

Метою нашого дослідження є встановлення лінгвокультурної символіки зооморфних метафор сучасної турецької та української мови.

Дане дослідження є розвитком авторських напрацювань Тімкової Т. М., частково представлених у тезах конференції, присвячених лінгвокультурній символіці зооморфних метафор у турецькій та українській мовах [1]. У даній статті поглиблюється теоретико-методологічна база, деталізується класифікація лексем та здійснюється більш широко їх структурно-семантичний аналіз.

Матеріалом дослідження слугували 38 зооморфних метафор (ми звузили коло дослідження лише до назв свійських тварин) (зокрема 18 з турецької мови та 18 з української), відібраних

зі Словника української мови в 11 томах та словника Турецької мови. У матеріалі, що було досліджено присутні метафори-універсалії, синонімічні найменування, а також унікальні зооморфні метафори, що є національно-культурну інтерпретацію образів тварин у носіїв турецької та української мов.

Виклад основного матеріалу. У сучасній мовознавчій науці досі не існує єдності думок стосовно термінології, для позначення «метафоричного перенесення «людина-тварина». Це лінгвістичне явище отримало назву зооморфізм (наділення реальних або вигаданих, надприродних істот чи об'єктів рисами (виглядом, зовнішністю, якостями) тварин; зоосемізм (родовидова одиниця, в якій відчутний пріоритет переносного значення лексем, які належать до її складу). Більшість одиниць в прямому значенні номенклатурні, тяжіють до сфери термінології. Цим обумовлена обмеженість їх вживання в звичайній мові; в переносному ж значенні, отримуючи заряд емоційності та образності, вони стають широко вживаними як в повсякденному спілкуванні людей, так і в літературі, надаючи мові ідіоматичності); а також **зооморфна метафора**.

Ми у нашому дослідженні беремо за основу визначення Міхєєвої Т. І., яка вважає, що під зооморфними метафорами слід розуміти закріплені в системі мови переносні значення назв тварин, у яких узагальнено знання та уявлення про світ тварин у проєкції на людину. Вони належать до «найпотужнішого виду метафоричних перенесень, що виникають на підставі подібності тварини й людини, зумовленої різними чинниками, такими як зовнішні риси, особливості поведінки, а формальним показником при цьому є загальні назви тварин» [2].

Механізми утворення метафор є значущою базою формування емоційно-експресивних одиниць, обрядової й професійної лексики. Водночас, метафора виступає не тільки засобом розвитку лексико-семантичної системи мови, а репрезентує модель розвитку мовно-мисленнєвої діяльності людини. Будова, форма й зміст цієї моделі, змінюються залежно від характеру культурного контексту її функціонування, тобто метафора є відображенням національних особливостей мовної картини світу того чи іншого етносу.

Застосування номінативних одиниць, що позначають тварин, у переносному значенні зумовлене їхніми певними ознаками – як реальними, так і умовно-сконструйованими – серед яких домінують зовнішні характеристики та поведінкові особливості. Водночас кожна етнокультурна традиція формує власну систему символічного кодування зоосемантичних ознак, що відображає специфіку її мовної картини світу. Аналіз словникових статей дав змогу утворити реєстр українських та турецьких назв свійських тварин, що вживаються в переносному значенні та позначають людину. Слід зазначити, що переважна більшість досліджуваних лексичних одиниць вже закріплена у переносному значенні, як окремий лексико-семантичний варіант, однак певна кількість лексичних одиниць образний зміст отримує саме у відтінках значень, що виражені переважно порівняльними зворотами, стійкими словосполученнями чи фразеологічними зворотами.

На основі аналізу емпіричних даних і з урахуванням класифікаційного підходу, запропонованого Войцевою О. А. та Маличенко Ю. С. [3], було здійснено типологізацію метафоричних найменувань свійських тварин в українській та турецькій мовах, що функціонують у переносному значенні. Згідно з обраними критеріями, відповідні лексичні одиниці систематизовано за кількома семантично релевантними групами: **1) еквівалентні найменування** – до цієї групи увійшли рівнозначні, рівноцінні за семантикою назви (4 лексичні одиниці в українській і турецькій мові), **2) еквівалентно-синонімічні назви** – частково подібні назви за семантикою (5 лексичних одиниць з української мови і 8 – з турецької), **3) безеквівалентні лексеми** (3 найменування з української мови та 3 – з турецької). А також ми додали до класифікації четверту групу, що містить **4) антонімічні найменування** назв тварин – повністю протилежні назви за семантикою (2 найменування з української мови та 2 з турецької), що в переносному значенні позначають людину в сучасній українській і турецькій мовах.

Усі наведені нами у класифікації приклади переносного вживання назв тварин, зафіксовані у художній літературі, зібрані з лексикографічних матеріалів Словника української мови [8] та Словника турецької мови [12].

Еквівалентні зооморфні метафори Еквівалентні зооморфні метафори охоплюють лексичні одиниці (у кількості чотирьох у кожній із досліджуваних мов), що позначають тварин і функціонують у переносному значенні як репрезентанти людських характеристик. Їх семантичне наповнення в українській та турецькій мовах демонструє повну відповідність, що засвідчує спільні механізми метафоризації та типологічну близькість культурних конотацій у рамках даного фрагмента мовної картини світу: 1) **Бугай** – дуже сильний на вигляд, той, що має добре розвинене тіло (юнак): *Добрим людям спочивок, а йому, чортовому бугаєві, співи* (М. Кропивницький) [цит. за 8]. Турецьке слово **boğa** – «бик, бугай» у переносному значенні є еквівалентним до українського бик: *İşte damızlık boğa gibi bir yiğit!* (Кемаль Тахір) [цит. за 12] – *Ось здоровий хлопчина, як племінний бик!* **Вівця** – в українській мові так кажуть про покірну, лякливу людину. – *Куди ти, вівце дурна! – коли котра-небудь [сестра] хотіла подивитися у книжку, що він читає* (Панас Мирний) [цит. за 8]; у турецькій мові **koyun** – «вівця» у переносному значенні – це людина, яка виконує накази і не може проявити власну особистість. *Bizim damat da sessiz sedasız, koyun gibi adam.* (Ахмет Уміт) [цит. за 12] – *Наш зять тихий як баран (вівця).* **Віслик** – нерозумна, вперта людина. *Так і свердлить йому вуха тріскучий голос боса: Колінз, ви нездара, віслик.* (Н. Рибак) [цит. за 8]; у турецькій мові еквівалентом є слово **eşek** – «віслик» – груба, некомпетентна, вперта людина. *Hasan bir kere, Kuşucaklı Yusuf'un tanıdığı pek az insan gibi saf değildi, eşek gibi inatçı bir adamdı.* (Сабахаттін Алі) [цит. за 12] – *По-перше, Гасан не був наївним, як небагато людей, яких знав Юсуф з Кююджака, він був упертою людиною, як осел.* **Півень** – в українській мові використовується для позначення задержуватої, запальної людини. *Всі для нас народи рівні – і великі і малі. Не деріть ви горла, півні, щоб десь клонуть на землі* (П. Тичина) [цит. за 8]. Еквівалентом у турецькій мові є слово **horoz** – (хтось), хто поводить як хуліган: *Çıkınca kapının önüne bir de ne görsün, İsmail horoz gibi tepiniyor.* (Решат Нурі Гюнтекін) [цит. за 12] – *Коли він виходить за двері, то бачить, як Ісмаїл тупотить, як півень.*

Еквівалентно-синонімічні зооморфні метафори охоплюють лексеми (5 одиниць з української мови та 8 з турецької), що функціонують у переносному значенні як маркери людських характеристик. Хоча їх семантичні відтінки не є повністю ідентичними, між ними простежується часткова кореляція змістового наповнення, що дозволяє трактувати ці номінативні одиниці як синонімічно зіставні у межах порівняльного когнітивно-культурного аналізу.

Наприклад, слово **віл** у значенні *здоровий, дужий* і т. ін. – уживається для підсилення ознаки; дуже. *Він білоокий чоловік, дужий, як віл, а вона сухенька, мов тернова гілка* (В. Барка) [цит. за 8]. У турецькій мові зі схожим значенням вживається слово **deve** – «верблюд»: *Değil gülmesi, ağzı çatık bir deve gibi bakıyordu bana. İki tane parça etim olurdu, üç parça derim olurdu.* (Сабахаттін Алі) [цит. за 12] – *Замість посмішки він дивився на мене, як верблюд, насуплений.* Також синонімічні значення мають зооморфні метафори *tanda*, «буйвол, бугай, корова»; усі вони відповідно вживаються в турецькій та українській мовах для позначення людей великого зросту та значної ваги.

У значенні *впертий* у турецькій мові також вживається слово **keçi** – «коза», яке можна додати до групи синонімічних зооморфних метафор поряд зі словами **eşek** – «віслик»: *Kerim, ürünü keçi gibi ittirip bir kenara atarken birden önüne bir delikanlı düştü.* (Орхан Кемаль) [цит. за 12] – *Поки Керім вперто штовхав товар, і відкидав його вбік, перед ним раптово виник молодий чоловік.*

Також до групи синонімічних зооморфних метафор слід віднести назви свійських тварин, що у переносному значенні позначають дурну, неосвідчену людину. **В українській мові** це: *курка, теля, козел, баран* – *Чому він їм не наступив на шиї? ото б то дякували!.. Барани!*

(Л. Українка) [цит. за 8]. В турецькій мові це: *inek, hindi, kaz, koyun, öküz, siğir: Usta şoför olsa tramvay fren yarınca bunı sezer, gelip öyle öküz gibi bindirmezdi.* (Халдун Танер) [цит. за 12]. *Якби він був вправним водієм, він би це відчув, коли трамвай загальмував, і не приїхав би і не посадив його, як дурня.*

Безеквівалентні зооморфні метафори репрезентують концептуальну опозицію «тварина – людина», що ґрунтується на розбіжностях у семантичних ознаках, релевантних для формування етнічної ідентичності. Така безеквівалентність пов'язана з відсутністю усталеного поняттєвого відповідника при наявності денотативної основи, що унеможливорює точне міжмовне співвіднесення. До цієї групи належать лексеми, які у фігуративному вжитку набули значень, специфічних лише для одного національного мовного середовища [2].

Наприклад, **бук** в українській мові у переносному значенні позначає маклера, що грає на фондових біржах на підвищення курсу цінних паперів. *Буки ринку нерухомого майна відзначають, що з новою хвилею іпотечного фінансування попит продовжуватиме перевищувати пропозицію* (з газ.) [цит. за 8].

Індик – в українській мові у переносному значенні це (хтось) надутий, набундючений і т. ін. – сильно, дуже. *Чого ти сильно зажурився і так надувся, як індик? Зовсім охляв і занудився, Мов по болотові кулик?* (І. Котляревський) [цит. за 8];

Турецьке слово **ördek** «качка» – використовується в основному водіями автобусів і мікроавтобусів для позначення безквиткових пасажирів, яких вони зустрічають на дорогах: *Aybaşında taaşını tirink aldığından başka, gidip gelirken yolda ördek de düşüyordu.* (Орхан Кемаль) [цит. за 12]. Серед назв свійських тварин в українській мові відповідника для цієї зооморфної метафори немає. Водночас в українськомовній комунікативній практиці для позначення такого явища використовується фігуративна номінація **заєць**, яка функціонує як усталений термін у відповідному соціально-транспортному контексті.

До безеквівалентних зооморфних метафор також відносимо турецьке слово **tavuk** «курка» вживається для позначення людини, що рано лягає спати: *Annemi tavuk gibi kendine getirmek için beklerken, o bana sarıldı.* (Орхан Кемаль) [цит. за 12], *Поки я чекала, коли мама отямиться, як курка, вона мене обняла.*

До групи безеквівалентних зооморфних метафор належить лексема **свиня** в українській мові, яка в переносному значенні актуалізує характеристику людини як недоглянутої, нечепурної або позбавленої елементарної охайності. Така семантична репрезентація виявляє специфіку лінгвокультурного сприйняття зоообразу, що не має точного відповідника в турецькомовному контексті. *Гуцул – хлоп, свиня, мармула, паскуда і не сміє прийти на танок, коли визискувач уже вибудував собі будинок із танком.* (Г. Хоткевич) [цит. за 8].

А також – турецьке **domuz** «свиня», що має своє абсолютно окреме значення: *зрадник, злий, підступний, лихий* та не має еквівалентного серед зооморфних метафор української мови: *Domuzun malı için can tüketmeye mi geldik dünyaya?* (Рефік Халіт Карай) [цит. за 12] – *Невже ми прийшли на цей світ, щоб марнувати своє життя за зрадницьке майно?*

Антонімічні зооморфні метафори, репрезентовані двома лексичними одиницями в українській мові та двома в турецькій, охоплюють номінативні назви тварин, що в переносному вжитку набувають семантичного змісту із діаметрально протилежною конотацією. Така протилежність значень відображає специфіку національних лінгвокультурних моделей і свідчить про варіативність асоціативного осмислення зоообразів у різних мовних системах.

Наприклад, у турецькому мовному просторі лексема **koç** «баран» у зооморфному метафоричному вжитку реалізується як репрезентант фізично сильного, життєздатного молодого чоловіка, при цьому її семантичне навантаження має переважно позитивну конотацію. Крім того, дана номінація поширена у неформальному спілкуванні як звертальна форма, адресована представникам чоловічої статі – зокрема молодим людям і друзям – у контекстах, що перед-

бачають дружню або емоційно забарвлену комунікацію: *Mustafa, hemen yanına gelip elimi sıkı, 'Hoş geldin koçum!' dedi.* (Орхан Кемаль) [цит. за 12] – Мустафа одразу підійшов до мене, потиснув мені руку і сказав: "Ласкаво просимо, друже!". Конотація цієї ж зооморфної метафори в українській мові є навпаки негативною, тому ми віднесли їх саме до групи антонімічних метафор: **баран** – про нерозумну, слабодуху людину: *Чому він їм не наступив на шиї? ото б то дякували!.. Барани!* (Леся Українка) [цит. за 8]. Іншим українським еквівалентом до слова **коç** «баран» є слово **козел**, також із протилежною за значенням конотацією: про вперту, нерозумну, нахабну особу, поведінку, вчинки і т. ін. якої осуджують. – *Багато тут вас веештається, козлів окаянних, – сказала вона ліниво* (П. Загребельний) [цит. за 8]; уживається з метою образити кого-небудь, засудити чиюсь поведінку.

Протилежні конотації має також слово **ягня** у турецькій та українській мовах. В українській мові слово **ягня** вживається, коли говорять про покірну, лякливу людину: *Гляди ж мені, не упусти такого жениха, як Никодим.. Та тебе не треба вчить, закрутиш хоч кого, а він до того ще й ягня* (І. Карпенко-Карий) [цит. за 8]. Його турецькомовний відповідник **kuzi** вживається для позначення дитини; дуже слухняної людини, дитини: *Anasının kuzusu, dedi Feride. Çocuk kalbiyle, daha doktor diyeseğini bilmez.* (Решат Нурі Гюнтекін) [цит. за 12] – Дитинко любя – сказала Феріде. Серденько дитяче, навіть не знає, як викликати лікаря.

Висновки. У процесі порівняльного когнітивно-культурного аналізу зооморфних метафор, що функціонують у сучасній українській та турецькій мовах, було виявлено типологічну структуру метафоричних найменувань свійських тварин, згрупованих за семантичною релевантністю: еквівалентні, еквівалентно-синонімічні, антонімічні та безеквівалентні. Встановлено, що зооморфні метафори виконують важливу роль у формуванні мовної картини світу, слугують засобом репрезентації соціальних стереотипів, етнокультурних уявлень, аксіологічних моделей і лінгвокультурної символіки.

Метафоричне перенесення на основі зоосемантики ґрунтується на асоціативному осмисленні зовнішніх і поведінкових рис тварин, адаптованих до характеристик людини, що, у свою чергу, актуалізує національно-специфічне мовне кодування. Виявлено, що навіть у межах універсальних образів зооморфізмів функціонують семантичні розбіжності, зумовлені культурною інтерпретацією тваринного світу в межах певної етномовної спільноти.

Загалом дослідження продемонструвало високий рівень інтеграції зооморфних метафор у лексико-семантичну систему обох мов, їхню образність, емоційно-оцінну насиченість і здатність репрезентувати соціокультурні особливості мовців. Перспективу дослідження становить розширення матеріалу шляхом включення назв інших тварин (не лише свійських) у турецькій та українській мовах для поглибленого зіставного аналізу когнітивно-культурних конотацій зоосемізмів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Тімкова Т.М. Лінгвокультурна символіка зооморфних метафор у турецькій та українській мовних картинах світу. *Матеріали міжнародної науково-практичної конференції Туреччина-Україна: мова, культура, історія*. КНЛУ, 2023. С. 69–71.
2. Міхєєва Т.І. Зооморфізм у термінологічній системі української мови. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Одеса, 2017. № 27, т. 1. С. 19–21.
3. Войцева О.А., Маличенко Ю.С. Символічна природа зооморфної метафори в українській та польській лінгвокультурах. *Мова*. 2023. № 39. С. 5–9.
4. Дем'яненко Н.Б. Образне вживання назв тварин у порівняннях і метафорах (на матеріалі польської, української та російської мов). *Мовні і концептуальні картини світу*. Київ, 2010. Вип. 30. С. 391–395.
5. Лобур Н. До характеристики зооморфізмів (на матеріалі української та чеської мов). *Проблеми слов'янознавства*. Львів, 1999. Вип. 50. С. 102–106.
6. Пахомова С.М. Словацька безеквівалентна лексика : визначення об'єкта // *Studia Slovakistica : Словацька філологія в Україні : зб. наук. ст.* Ужгород : Вид-во О. Гаркуші, 2014. Вип. 15. С. 65–75.

7. Ужченко Д. Форми виявлення культурно-національної семантики українських зоофразеологізмів. *Лінгвістичні студії*. 2000. Вип. 6. С. 292–296.
8. Словник української мови : у 20 т. / [голов. наук. ред. В. М. Русанівський ; наук. кер. проекту В. А. Широков]. Київ : Наук. думка, 2010–2022. URL : <https://sum20ua.com/>
9. Aksoy M. Tarihî Sessiz Dili Damgalar. İstanbul, 2014.
10. Aksoy M. Tunceli’de Koç – Koyun Heykelleri ve Balballar. *2023 Dergisi*. 2012. № 129. С. 1620.
11. Aksoy M. Kazakistan’da Koç – Koyun Heykelli Mezarlar. *Türk Dünyası Tarih Kültür*. 2012. № 302. С. 29–31.
12. Türkçe Sözlük. [Електронний ресурс] URL : <https://sozluk.gov.tr/>

Дата надходження статті: 21.07.2025

Дата прийняття статті: 22.08.2025

Опубліковано: 16.10.2025